

Międzynarodowe Zgromadzenie Instruktorów Woli Bożej

Od kilkudziesięciu lat wielu wiernych chrześcijan wyraża głębokie pragnienie o solidne przewodnictwo teologiczne podczas czytania pism Woli Bożej, które zostały objawione przez Jezusa i Maryję, Służebnicy Bożej Luisie Piccarrecie.

Dotychczas nie podjęto żadnego wysiłku, który zaproponowałby wiernym jednolite i solidne przedstawienie doktryn teologicznych zawartych w pismach Luizy, które są zgodne z Pismem Świętym, Świętą Tradycją i naukami Magisterium Kościoła¹.

W odpowiedzi na kakofonię głosów nie wykwalifikowanych instruktorów niezaznajomionych z doktrynami Kościoła, którzy błędnie interpretują pisma Luizy, Watykan wydał dokumenty dotyczące „powołania²”, „obowiązku³”, „posługi⁴” i „obowiązku⁵” osób posiadających kwalifikacje kościelne, teologów, których „autorytet teologiczny” wywodzi się z Kościoła i z jego kwalifikacji naukowych⁶.

Na mocy swego kościelnego obowiązku wspomagania Magisterium i pouczenia wiernych, „wykwalifikowani teolodzy⁷” są upoważnieni przez Kościół do „badania i wyjaśniania doktryny wiary”, „aby zachować świętego depozytu Dobrej Nowiny, by ją głębiej badać, wyjaśniać, nauczać i bronić w służbie Ludu Bożego i zbawieniu całego świata⁸.”

Zarówno Magisterium, jak i teolog posiadają to samo zadanie, które jest wyrażane przez:

„współodpowiedzialna i kolegialne powiązanie”. To powiązanie zachowuje osobista i niezbędna odpowiedzialność poszczególnych teologów, bez której rozwój wiary nie

¹ „Poprzez «Urząd Magisterium kościelnego» należy rozumieć zadanie nauczania, przez ustanowienie Chrystusa właściwe jest Kolegium biskupów lub poszczególnym biskupom związanym w hierarchicznej komunii z Ojcem Świętym” (Congregation for the Doctrine of Faith, International Theological Commission, the Ecclesiastical Magisterium and Theology, Thesis 1, Libreria Editrice Vaticana, 1975).

² Donum Veritatis, O kościelnym powołaniu teologa, kardynał Joseph Ratzinger, art. 2, rz. 6, Libreria Editrice Vaticana, 1990: „Wśród powołań rozbudzonych w ten sposób przez Ducha w Kościele jest powołanie teologa. Jego rolą jest dążenie w szczególny sposób do coraz głębszego zrozumienia Słowa Bożego znajdującego się w natchnionym Piśmie Świętym i przekazanym przez żywą Tradycję Kościoła. Czyni to we wspólnocie z Magisterium, któremu powierzono obowiązek zachowania depozytu wiary”.

³ Ibid., nn. 30-31.

⁴ International Theological Commission, the Ecclesiastical Magisterium and Theology, op. cit., Thesis 2.

⁵ Ibid., Thesis 3

⁶ Ibid., Thesis 4.

⁷ Ibid., Thesis 1; Thesis 6 - Thesis 6, n. 2; Thesis 12. “Poprzez ``teologów” rozumie się członków Kościoła, których studia i życie w komunii z Kościołem kwalifikuje ich do are meant those members of the Church who by their studies and life in the community of the Church’s Faith are qualified to pursue, in the scientific manner proper to theology, a deeper understanding of the Word of God and also to teach that Word by virtue of a canonical mission” (Ibid., Thesis 1).

⁸ Ibid., Thesis 2.

uczyniłaby zadnego postępu⁹. W ten sposób Magisterium i teolog mają „wspólne zadanie”¹⁰ i są obopólnie związani” „wspólną służbą prawdzie”¹¹ i mają obowiązek stać na straży świętości Pisma Świętego, „sensus fidei” (nadprzyrodzonego uznanie wiary) i „Świętej Tradycji”¹².

Na mocy uznania przez Watykan obowiązku, posługi i osobistej odpowiedzialności poszczególnych teologów oraz głęboką potrzebę wiernych założono „Międzynarodowe Zgromadzenie Instruktorów Woli Bożej”, składający się z katolików posiadających kwalifikacje kościelne teologów, księży i świeckich. Inicjatywa ta stanowi szybką odpowiedź na wołanie tysięcy chrześcijan na całym świecie, którzy prosili o jednolitą i solidną teologię prezentacją pism Luizy¹³.

Ponieważ „teolodzy czerpią swój teologiczny autorytet z kwalifikacji naukowych...¹⁴, które są uznawane i zatwierdzone przez Kościół katolicki, to właśnie oni kierują tym wysiłkiem. Ich zadaniem jest „interpretacja dokumentów dawnego i obecnego Magisterium, umieszczenie ich w kontekście całej prawdy objawionej i znalezienie lepszego ich zrozumienia za pomocą hermeneutyki”¹⁵ stanowi niezastąpioną pomoc dla wiernych.

Chociaż pisma Luizy pomagają wyjaśnić tradycyjne rozumienie Woli Bożej działające w woli ludzkiej, zachowują one punkt wyjściowy, czyli orędzie Chrystusa i apostołów oraz jego niezmienną prawdę w Depozycie Wiary (depositum fidei). Jeżeli zaś, z jednej strony, nie można nic dodać do jedyne publicznego objawienia Jezusa, z drugiej strony Katechizm i Pismo Święte przyznają, że spośród wielu rzeczy objawionych przez Chrystusa istnieje rzeczy, które „na przestrzeni wieków” jeszcze się nie „wyjaśniły” (KKK, 66; Jn. 16.12).

⁹ Ibid. Thesis 4; cf. also Donum Veritatis, op. cit., Art. 4, nn. 21-22. „Biorąc pod uwagę rozgłos, który nowoczesne środki przekazu tak szeroko oddają nawet sprawom naukowym... (Ibid., Teza 3, nr 4); teologowie, których funkcja... pośredniczy pomiędzy Magisterium a Ludem Bożym... Z jednej strony... refleksja teologiczna musi zostać poddana badaniu, pod nadzorem Tradycji Kościoła powszechnego, faktów i słów objawionych przez Boga, zawartych w Piśmie Świętym i wyjaśnionych przez Ojców Kościoła i Magisterium... z drugiej strony, dzięki ich pracy nad interpretacją, nauczaniem i tłumaczeniem na współczesne sposoby myślenia, teolodzy umieszczają nauczania i ostrzeżenia Magisterium w szerszym, syntetycznym kontekście i w ten sposób wnoszą swój wkład do lepszego poznania. W ten sposób „wspomagają dzieło szerzenia, wyjaśniania, potwierdzania i obrony prawdy, którą Magisterium autorytatywnie głosi” (tamże, Teza 5, n.2).

¹⁰ Ibid., Thesis 2.

¹¹ Ibid., Thesis 3.

¹² Ibid., Thesis 3, nn.1-3.

¹³ „Przez «Urząd Magisterium kościelnego» należy rozumieć zadanie nauczania, że przez ustanowienie Chrystusa właściwe jest Kolegium biskupów lub poszczególnym biskupom związanym w hierarchicznej komunii z Najwyższym Papieżem” (Kongregacja ds Doktryny Wiary, Międzynarodowa Komisja Teologiczna, Magisterium Kościoła i Teologia, op. cyt., Teza 1).

¹⁴ Ibid., Thesis 6, n. 2.

¹⁵ Ibid., Thesis 8, n. 2.

Pisma Luizy przedstawiają prośbę, którą Jezus skierował w imieniu swego Kościoła i którą niesie wraz z nią boska obietnica: „Niech przyjdzie Twoje królestwo i Twoja Wola dzieje się na ziemi, tak jak jest niebie ¹⁶”. Ta prośba zawiera obietnicę Jezusa, że ustanowi na ziemi Królestwo Woli Bożej poprzez wylanie daru „Życia w Woli Bożej”. Wkład teologa polega zatem na syntetycznym przedstawieniu teologii daru Życia Woli Bożej poprzez wgląd w depozyt wiary Kościoła. Czyni to poprzez pouczenie swoich braci kapłanów i świeckich na temat odwiecznego nauczania Kościoła, porównując pisma Luizy z depozytem wiary. Ksiądz-teolog współpracuje ze swoimi braćmi kapłanami, takimi jak on uformowanych i wyszkolonych przez Kościół, aby nauczać wiernych teologii.

Założona na podwalinach międzynarodowych statutów, regulacji i dyrektyw, „Międzynarodowe Zgromadzenie Instruktorów Woli Bożej” pozostaje w służbie Kościołowi, aby poprzez wkład teologiczny i osobiste świadectwo zapewnić solidne instrukcje dotyczące pism Luizy, z których kilka posiada liczne pieczęcie Magisterium, Imprimatur i Nihil Obstat. W tym celu Międzynarodowe Zgromadzenie powitało doktora świętej teologii Uniwersytetu Papieskiego w Rzymie, który przetłumaczył pisma Luizy zawarte w zatwierdzonej rozprawie doktorskiej, księdza J.L. Iannuzzi’ego, STL, S.Th.D. Jego wiedza z zakresu teologii dogmatycznej i duchowej pomoże wzbogacić zarówno księży, jak i świeckich. Obecnie Międzynarodowe Zgromadzenie Instruktorów Woli Bożej powiększyło się do około 3000 członków i 150 księży, z których wszyscy żywią głębokie pragnienie wierności Magisterium i posłuszeństwa władzom kościelnym. W tym momencie obecnie mamy kilku teologów i księży posiadających kwalifikacje kościelne z różnych krajów, którzy poświęcają swój czas i talenty, aby oferować nam instrukcje, ale jak dotąd nie posiadano świeckich instruktorów. Przewidujemy, że „wykwalifikowani” świeccy instruktorzy, których kształcą się u teologów i księży Międzynarodowego Zgromadzenia w nauczaniu Magisterium i doktryny Luizy oraz którzy są wybierani przez zarząd. Będą oni wysłani, aby głosić Dobrą Nowinę na całym świecie, mając do dyspozycji tłumaczy.

O ile Magisterium rozciąga się od Biskupa Rzymu do biskupów pozostających z nim w komunii¹⁷, które zawsze konsultuje się ze swoimi „wykwalifikowanymi teologami” ¹⁸ – których wszystkich obowiązuje „sensus fidei”¹⁹ – Międzynarodowe Zgromadzenie Instruktorów Woli Bożej” wyznają wierność decyzjom Biskupa Rzymu dotyczącym „wiary, moralności, dyscypliny Kościoła i zarządzania”²⁰. Wszyscy zachowują swoje funkcje: Papież kieruje kolegium biskupów, biskupi „chronią Boskie objawienie”, a teolodzy „badają i wyjaśniają doktrynę wiary”²¹. Z tego powodu wszyscy członkowie Międzynarodowego Zgromadzenia Instruktorów proszeni są o przestrzeganie kanonów 750-754 Kościoła Katolickiego Kodeksu Prawa Kanonicznego Kościoła.

¹⁶ L. Piccarreta, Tom 23, 5 Lutego, 1928; Tom 12,2 Marca, 1921.

¹⁷ „Biskupi, gdy nauczają w jedności z Biskupem Rzymu, powinni być szanowani przez wszystkich jako świadków prawdy boskiej i katolickiej... Zgoda religijna woli i intelektu powinna być wyrażona w sposób szczególny drogą do autentycznego autorytetu nauczania Papieża, nawet jeśli nie przemawia on ex cathedra” (Dekret z dn Sobory Ekumenicznej, Sobór Watykański I, w vol. II, , Washington DC [1990], De perpetuitate primatus beati Petri in Romanis pontificibus, cap. II-IV, p. 869).

¹⁸ Por. przypis 7.

¹⁹ Ibid., Thesis 3, n. 2

²⁰ Dekrety Soborów Ekumenicznych, Sobór Watykański I, t. II, op. cit., s. rozdz. II-IV, s. 813-815.

²¹ Międzynarodowa Komisja Teologiczna, Magisterium Kościoła i Teologia, op. cit., Wstęp; Donum Veritatis, op.cit., passim.

Nasza lojalność wobec nauczania Magisterium jest szczególnie widoczna w poniższym oświadczeniu statutu: Dla ludzi, którzy promują Luizę, potępiając jednocześnie Ojca Świętego i/lub Magisterium Kościoła Katolickiego nie ma miejsca w Międzynarodowym Zgromadzeniu Instruktorów Woli Bożej. W Kodeksie Prawa Kanonicznego Kościoła Katolickiego, Encyklopedii Katolickiej i Katechizmie Katolickim określa się takie osoby mianem „schizmatyków²²”, które celowo utraciły pełną komunię z Rzymem w wyniku zerwania unii kościelnej i jedności z Kościołem katolickim. Luisa nigdy się tak nie zachowywała i my też nie będziemy. Jeśli chodzi o tych, którzy zapraszają takie „schizmatyczne” osoby do głoszenia kazań o Luizie, są współwinni ich bezprawnego aktu nieposłuszeństwa wobec władz Kościoła, za który Chrystus przelał swoją Najdroższą Krew. Utrzymujemy, że utrzymywanie czystości doktryny zawartej w proroczych objawieniach Luizy nie ogranicza się do ich promowania, ale rozciąga się na ukazywanie ich jako przykładu w działaniu poprzez osobiste świadectwo.

Pragniemy jeszcze wspomnieć, że praca księdza J.L. Iannuzzi polegająca na tłumaczeniu wszystkich dzieł Luizy na język angielski (w tym jej 36 tomów, Wspomnień z dzieciństwa, Nowenna bożonarodzeniowej, książki HOP i NMP). Dzieło to, zatytułowane „Wydanie teologiczne wszystkich dzieł Sługi Bożej Luizy Piccarrey”, niemal na każdej stronie zawiera adnotacje teologiczne i odniesienia do Pisma Świętego, Świętej Tradycji, nauczania Magisterium i dzieł Luizy. Jest to znaczące przedsięwzięcie, które naszym zdaniem będzie miało wielką wartość dla rozwoju sprawy Luizy (ponieważ porusza kwestie teologiczne podniesione podczas sprawy) i będzie bardzo pomocne w przygotowaniu nas do otrzymania daru życia w Woli Bożej. Teolodzy i księża pracujący dla sprawy Luizy są niezwykle ważni w obecnych Czasach Ostatecznych, ponieważ to do nich Watykan zwraca się, mówiąc o potrzebie prawdziwego postępu teologicznego:

„Teolog ma obowiązek informować władze Magisterium o problemach, jakie podnosi samo nauczanie, w argumentach proponowanych dla jego uzasadnienia lub nawet w sposobie, w jaki jest ono przedstawiane. Powinien to czynić w duchu ewangelicznym i z głębokim pragnieniem rozwiązania problemów. Jego zastrzeżenia mogłyby wówczas przyczynić się do rzeczywistego postępu i stanowić bodziec dla Magisterium do zaproponowania nauczania Kościoła z większą głębią i z większym zaangażowaniem, łatwiejszym przedstawienie argumentów.”²³

18 stycznia 1928 roku Jezus objawił Luizie:

„Tworząc nowy, Kościół, utworzyłem nowe kapłaństwo, które nie odrywa się ani od Pisma Świętego, ani od Ewangelii [zawartej w nim]... kto by nie chciał czerpać z tych zbawiennych źródeł, nie należy do Mnie, ponieważ są one podstawą Mojego Kościoła i samym życiem, dzięki któremu kształtują się ludzie.

Dlatego pozwalam i wzywam kapłanów, aby przychodzili i czytali Ewangelię Królestwa Mojego Boskiego FIAT, przenikniętego niebem, abym mógł im powiedzieć tak, jak powiedziałem apostołom: „Głoście ją wszystkim na cały świat”. Rzeczywiście, wykonuję Moje dzieła poprzez kapłaństwo... i... będzie kapłaństwo Królestwa Mojej Woli... Jest

²² Kanon 571: „Schizma jest odmową poddania się Papieżowi lub komunii z członkami Kościoła. mu podległymi.”

²³ 3 Donum Veritatis, O kościelnym powołaniu teologa, op.cit, 30.

niezwykle konieczne, aby zostali uformowani pierwsi kapłani [Królestwa Mojej Woli], którzy będą Mi służyć tak jak apostołowie służyli Mi, tworząc Mój Kościół. A ci, którzy zajmą się tymi pismami, aby mogły zostać opublikowane, którzy odpowiednio je udostępnią, aby mogły zostać wydrukowane, będą nowymi ewangelistami Królestwa Mojej Najwyższej Woli. Tak jak ci, o których najczęściej wspomina się w Mojej Ewangelii, to czterej ewangeliści, którzy ją napisali ku swemu najwyższemu honorowi i ku Mojej chwale, tak samo będzie z tymi, którzy przyłożą się do pisania o doktrynach Mojej Woli, aby mogli być opublikowane. Podobnie jak nowi ewangeliści, będzie o nich więcej wzmianki w Królestwie Mojej Woli, ku ich najwyższemu honorowi i ku Mojej wielkiej chwale”.

Więcej informacji wkrótce.

Instruktorzy Międzynarodowego Zgromadzenia Woli Bożej
7 marca 2024 r